

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **L. V.**, zastoupeného Mgr. Blankou Macháčkovou, advokátkou, se sídlem Sokolská tř. 451/11, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 3. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 12. 2007, č. j. 18 Cad 54/2007 - 23,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Blance Macháčkové, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 1904 Kč, která je splatná do 60 dnů od doručení tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 Cad 54/2007 - 23 ze dne 6. 12. 2007, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 3. 2007, č. X, jímž žalovaná zamítla stěžovateli žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť stěžovatel podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě ze dne 4. 3. 2007 nebyl částečně invalidní, a to proto, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30 %.

V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že nesouhlasí se závěry posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“), který byl vyžádán v řízení před krajským soudem, neboť s ohledem na konstatovaný diagnostický souhrn není podle svého názoru schopen výkonu takových zaměstnání, která PK MPSV v posudku konstatuje. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil s tím, že v novém řízení bude krajský soud povinen obstatat znalecký posudek, který bude objektivní. Stěžovatel namítl, že PK MPSV je jako orgán žalované zaujatá a neobjektivní. Ustanovená zástupkyně stěžovatele posléze v doplnění kasační stížnosti nadto uvedla, že podle jejího názoru podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, posuzuje pro tam uvedený účel zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí jen tehdy, bylo-li napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku úřadu práce. V daném případě tomu tak nebylo, PK MPSV proto nebyla k posouzení zdravotního stavu

příslušná, resp. aplikace předmětného ustanovení nebyla na místě, a krajský soud měl proto pro účely posouzení zdravotního stavu stěžovatele ustanovit znalce z oboru zdravotnictví. Konečně pak ustanovená zástupkyně stěžovatele poukázala na to, že PK MPSV se ve svém posudku nezabývala tím, zda u stěžovatele nejsou značně ztíženy obecné životní podmínky.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 20. 12. 2007, stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 4. 1. 2008.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.) nicméně kasační stížnost **nepodal včas** (§ 106 odst. 2 s.ř.s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadený rozsudek krajského soudu přitom obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, **který určil počátek lhůty**. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli doručen ve čtvrtek dne 20. 12. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy počala běžet v pátek dne 21. 12. 2007 a skončila **ve čtvrtek** dne 3. 1. 2008. Stěžovatel tedy kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž se mohl zabývat důvodností kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 3. 2008, č. j. 18 Cad 54/2007 - 40, ustanovena zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Blanka Macháčková. Té Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznal odměnu za zastupování za dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, spolu s režijním paušálem podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky v celkové výši 1600 Kč. Tuto odměnu v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. zvýšil o částku, kterou je ustanovená zástupkyně povinna zaplatit jako plátkyně daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Celkem tedy přiznal 1904 Kč. K výplatě odměny stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu